

Sygn. akt I C 1173/18

PROTOKÓŁ

posiedzenia niejawnego

Dnia 31 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Poręba

na posiedzeniu niejawnym rozpoznał sprawę z powództwa A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności 2 z siedzibą w W.

przeciwko J. Z.

o zapłatę

Posiedzenie rozpoczęło o godz. 10.10 zakończono o godz. 10.20.

Strony na posiedzenie nie stawiły się – niezawiadomione.

Odczytano pozew.

Sąd postanowił dopuścić dowód z:

1. Umowy sekurytyzacji wierzytelności z 20 grudnia 2016 roku oraz wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy i wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu z dnia 22.11.2018 r. - na okoliczność legitymacji czynnej powoda oraz daty nabycia wierzytelności,
2. Oświadczenia powoda zawartego w uzasadnieniu pozwu – na okoliczność daty wymagalności roszczenia,
3. Pisma z dnia 23 stycznia 2017 roku – wezwania do zapłaty - na okoliczność ich treści.

Uznano sprawę za wyjaśnioną do rozstrzygnięcia.

Przewodniczący zamknął posiedzenie i ogłosił wyrok.

Przewodniczący :

Sygn. akt I C 1173/18

Dnia 31 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Poręba

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 31 grudnia 2018 r.

w N.

sprawy z powództwa A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności 2 z siedzibą w W.

przeciwko J. Z.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. kosztami procesu obciąża powoda.

Sygn. akt I C 1173/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. kal. 21 dni;

(...)

Sygn. akt I C 1173/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 grudnia 2018 roku

Powód A. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności 2 z siedzibą w W. w pozwie wniesionym w dniu 7 grudnia 2018r. domagał się zapłaty od pozwanego J. Z. kwoty 148,73 zł. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenia od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwanego oraz (...) S.A. łączyła umowa ubezpieczenia nr (...) z tytułu, której pozwany winien uiścić składki ubezpieczeniowe. Powód nabył wierzytelność na podstawie umowy sekurytyzacji wierzytelności nr (...) z 20.12.2016r. Na dochodzoną pozwem kwotę składają się 120,97 zł. z tytułu zobowiązania głównego, 27,76 zł. z tytułu skapitalizowanych odsetek z opóźnienie. Roszczenie stało się wymagalne w dniu 31 sierpnia 2015r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Umową sekurytyzacji wierzytelności nr (...) z 20.12.2016r. powód nabył od (...) S.A. w S. wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi w stosunku do pozwanego J. Z. w kwocie łącznej 133,13 zł., w tym należność główna 120,97 zł. i odsetki 12,16 zł.

Nabyta wierzytelność jest wymagalna od 31 sierpnia lub 1 września 2015r.

Powód wzywał pozwanego do zapłaty zaległości.

(**dowód** : wezwanie, umowa, załącznik k. 4-9

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez powoda dokumenty oraz oświadczenie powoda co do daty wymagalności roszczenia.

Sąd zważył co następuje

Powództwo, jakkolwiek powód wykazał legitymację czynną, nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na przedawnienie roszczenia.

Ustawą z dnia 13 kwietnia 2018r. (2018.1104) o zmianie ustawy – kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw zostały wprowadzone zmiany przepisów dotyczących przedawnienia roszczeń.

Zgodnie z art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można się domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Art. 118 k.c. stanowi, iż jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba, że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Nie ulega wątpliwości, iż pozwany jest konsumentem, a roszczenie wynika z prowadzonej przez zarówno pierwotnego jak i obecnego wierzyciela działalności gospodarczej.

W tym wypadku zatem termin przedawnienia wynosi trzy lata i zgodnie z obecnie obowiązującym brzmieniem przepisu art. 118 k.c. roszczenie ulega przedawnieniu z ostatnim dniem roku kalendarzowego, w którym upłynął okres trzech lata od daty jego wymagalności.

Jednakże zgodnie z treścią art. 5 ust. 2 zdanie 2 cytowanej na wstępie ustawy z dnia 13 kwietnia 2018r. – jeżeli przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (przed 9 lipca 2018r.), nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Roszczenie dochodzone pozwem stało się wymagalne 31 sierpnia lub 1 września 2015r., co jest bezsporne, przy uwzględnieniu przepisów dotychczasowych, obowiązujących przed datą wejścia w życie ustawy z 13 kwietnia 2018r., przedawnienie tego roszczenia nastąpiłoby po upływie trzech lat od daty jego wymagalności tj. najpóźniej 1 września 2018r. a zatem wcześniej niż przewidują to obecnie obowiązujące przepisy a wobec tego przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Pozew został złożony w dniu 7 grudnia 2018r. czyli roszczenie w chwili złożenia pozwu było przedawnione, co oznacza, iż przeciwko konsumentowi nie może być już skutecznie dochodzone a sąd zobowiązany jest z urzędu uwzględnić powyższą negatywną przesłankę prawa materialnego.

Wobec powyższego powództwo podlega oddaleniu na podstawie przepisów cytowanych w uzasadnieniu, o czym orzeczono na posiedzeniu niejawnym w myśl przepisu art. 148¹ § 1 k.p.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

28 stycznia 2019r.